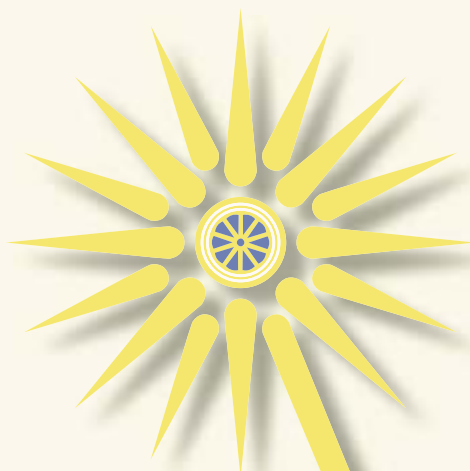




МАКЕДОНСКАТА САГА

У

спеваме - донесовме Закон кој доби епитет на "примарност" за негово спроведување во практиката, при што се настојува сите државни институции и севкупното население да го почитуваат. Се прашувам каде би ни бил крајот доколку во изминатиот 14-годишен период вака се однесуваше законодавната и извршната власт кога во сите парламентарни состави се донесуваа закони, кои во никој случај не беа во рамките на интересите на "мнозинството", туку во заштита на народот, државноста, идентитетот.

Отстрана гледано во моментов државава нема политичка сцена, туку ова повеќе потсетува на загревања пред развиорената црвена марама во политичката арена. Тешко дека сега има и еден обичен човек кој верува дека светлината ќе го огрее по новите партнерства меѓу старите партнери.

Која е смислата на постоењето на ПП (политички партии) кои сè повеќе потсетуваат на ППП (проклет празен простор)? Очигледно веќе не само што не сфаќаат, не им е јасно или не им е битно дека народот има поголеми потреби од нивните визији, што може по неколку месеци да им претставува суштински проблем од егзистенцијален вид.

Стратешката позиција на Македонија сè уште привлекува внимание, токму поради тоа што таа е можност преку неа да им се парира на другите. Нашите политичари не научија дека првенствен и единствен услов да бидат народно успешни е да не создаваат непријатели и да не поставуваат прашања чиј одговор нема да им се допадне.

Македонскиот парадокс како да се приближува кон почетокот на својот крај.

Неблагоородно е било какво прогнозирање на тоа што од утре ќе се случува во оваа држава, при што може да имаме сè или да немаме ништо. Македонската криминална транзиција во сите сфери и области ќе биде ставена на жестока аргументирана критика, со тоа што на претстојното гласање електоратот ќе биде и слеп и глув за нејзините спроведувачи. Списокот на негативностите како да нема крај, само во одреден период се менува местото на кое се наоѓаат корупцијата, партизацијата, митото, автократијата, непотизмот, суетноста. А тука долу меѓу нас сè уште има луѓе со визионерство, патриотизам, доблест, чесност и храброст, кои се олицетворение на новите вредности кои ги бараме, кои по сите наши критериуми нам ни се сè поблиски, а на другите им се сè подалечни. Малите херои ќе ја направат големата работа. Со нив барем зборуваме на ист јазик и го разбираме. Народните вредносни системи излегуваат на површина од губриштето на историјата. Пресуден фактор во следните случувања е резултатот на индивидуата. Преку глава ни е од наводните изборни непријатели, кои страдаат од цивилизациско неразбирање за обичното суштествување. Наводно доброорганизираните партии страдаат од просеченоста во дејствувањето на нивните лидери. Со години имаме чувство како сè уште да се наоѓаме во еднопартискиот систем, само што на секои четири години наизменично нè водат тие со четири па тие со осум букви. Уште еднаш го плативме данокот во крв. Па, ние сме како диносауруси - го преживуваме мутираниот политички птичји грип. Македонската балканска реалност нè стави во позиција на зачмаена провинција. Високите грабди се уриваат под силата на тектонското народно незадоволство. Партиските цели не познаваат морал. Историска обврска на државотворниот народ е да си ја зачува државата. Не може и не смее своите да ги заборава во пустелијата на откажувањето од нив. Никој не умее да каже барем со 30 проценти сигурност кој ќе ја води борбата на онаа политичка линија која ќе гарантира дека ќе биде задоволена побарувачката за националниот идентитет, затоа што соочувањето со неговата потрошувачка ќе биде страотна за денешните и утрешните поколенија. Завршува селекцијата на националните и на духовните вредности во која изгуби вештачки создадената коалиција на невредности.

Македонија ќе оди напред, тоа не е случајност туку е опстанок на корените. Изминува времето на празните гласноговорници кои патриотизмот го докажуваа преку антинародноста и антидржавноста зачинети со антипрофесионализам. Од денес авангардата на Македонија е народот наш, кој учи да толкува што е тоа правна држава, еднаквост пред Уставот и законите, контра постоејниот институционален (партиски) поредок, кој верува дека изработил цела стратегија за самоодржување и при најмала можност за промени. Објективниот преглед на случувањата укажува на тоа дека досега мораше да се решат прашањата за метастазираните лаги. Дали конечно се будиме и ќе престанеме да се однесуваме како ретко заштитено животно кое е пуштено слободно да се движи очекувајќи го својот отстрел.

Политичко-економската состојба во Македонија има шанса да се видоизмени само ако високата политика се откаже од несериозното и недоличното однесување и се спроведе решителна пресметка во име на вистината, а не во име на доброто на народот.

Со барањето нов сопственик на "струјата" во Македонија во регионот ќе почне битката за енергетска доминација во Југоисточна Европа. Трудовите инвалиди остануваат без својата и најмала егзистенција. Но, еве за сефите ни се случи и првото "добро" - во едно истражување Македонија беше со најдобра оценка за инфлацијата, а со најлоша за корупцијата.

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски